

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **Mgr. M. Š.**, zastoupen Mgr. Janem Boučkem, advokátem, se sídlem Opatovická 1659/4, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného č. j. MV-77695-3/KM-2015 ze dne 5. 6. 2015 v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 11 A 141/2015 - 63 ze dne 27. 4. 2017, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností žalovaný (dále „stěžovatel“) napadá rozsudek Městského soudu v Praze (dále „městský soud“) ze dne 27. 4. 2017, č. j. 11 A 141/2015 - 63, (dále „napadený rozsudek“), jímž městský soud výrokem č. I zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2015, č. j. MV-77695-3/KM-2015, (dále „napadené rozhodnutí“) a rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství Policie hl. m. Prahy č. j. KRPA-107906-2/ČJ-2015-0011KR ze dne 18. 3. 2015 (dále „prvostupňové rozhodnutí“) a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Výrokem č. II městský soud uložil Krajskému ředitelství Policie hl. m. Prahy povinnost poskytnout žalobci informace požadované v žádosti o poskytnutí informace ze dne 13. 3. 2015, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku. Výrokem č. III uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15.342 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce.

Napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí, jímž byla dle § 15 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“) odmítnuta z důvodu zneužití práva na informace žádost o poskytnutí personálních informací o plk. Mgr. Bc. K. P.

Městský soud v napadeném rozsudku zrekapituloval, že žalobce podal dne 13. 3. 2015 žádost o informace, kterou se domáhá poskytnutí informací o řediteli Obvodního ředitelství policie Praha 1 plk. Mgr. Bc. K. P., od kdy je ve služebním poměru u Policie ČR, v jakých služebních hodnostech, na jakých služebních místech a na jakých služebních působištích, kde a s uvedením doby od kdy do kdy, zda byl ve služebním poměru u Sboru národní bezpečnosti a pokud ano, od kdy, v jakých služebních hodnostech, na jakých služebních místech a na jakých služebních působištích, a s uvedením doby od kdy do kdy, zda byl přede dne 1. 1. 1990 členem nebo kandidátem Komunistické strany Československa, jakou vysokou školu vystudoval a na jaké vysoké škole získal akademické tituly magistr a bakalář a v jakém oboru, od kdy vykonává funkci ředitele Obvodního ředitelství policie Praha 1, zda proti němu bylo v minulosti vedeno řízení o

kázeňském přestupku a pokud ano, o jakém, z jakého důvodu a s jakým výsledkem, jaký služební příjem mu byl vyplacen v roce 2014 v měsících lednu až prosinci včetně, s uvedením všech složek podle § 113 zákona č. 361/2003 Sb., jaký služební příjem mu byl vyplacen v roce 2015 v měsících lednu až únoru včetně, s uvedením všech složek podle § 113 zákona č. 361/2003 Sb.

Městský soud dospěl k názoru, že jakkoliv je pravděpodobné, že by žalobce žádost o informace nepodal, kdyby pracovník veřejné správy předtím o jiné jeho žádosti rozhodl podle jeho představ, nelze ze skutkového stavu vyvodit závěr, že žalobcova žádost má za cíl dotčenou osobu poškodit, tedy ji např. šikanovat, vydírat, vyprovokovat vůči ní nenávisť apod. V posuzovaném případě samotný motiv pro podání žádosti o poskytnutí informací nemohl být bez dalšího shledán skutečností svědčící o zneužití práva žalobcem. Důvod pro odmítnutí žádosti o poskytnutí informací tedy vzhledem k výše uvedeným skutečnostem nenastal. Městský soud následně posoudil, zda by poskytnutí požadovaných informací nebylo v rozporu se zákonem o svobodném přístupu k informacím a uzavřel, že povinný subjekt (Krajské ředitelství Policie hl. m. Prahy) má žalobci tyto informace poskytnout.

Stěžovatel v kasační stížnosti navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, neboť v případě zrušení napadeného rozsudku by již případné škody vzniklé poskytnutím požadovaných informací nemohly být zpětně napraveny, přičemž přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Stěžovatel k tomu odkazuje na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 8. 2015, č. j. 5 As 154/2015 - 35, kterým bylo rozhodnuto v obdobné právní věci.

Žalobce se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyjádřil tak, že podle něj nelze při rozboru důvodů, které svědčí pro a proti přiznání odkladného účinku kasační stížnosti odhlédnout od merita a okolností sporu. Žalobce se již od 13. 3. 2015 (a dosud bezvýsledně) domáhá poskytnutí informací o veřejně činné osobě (řediteli obvodního ředitelství Policie ČR), mající souvislost s výkonem její úřední, veřejné funkce. Údajné zneužití práva je pouhou záminkou pro obstrukční postup žalovaného, kterým zneužívá právo žalovaný. Návrh na přiznání odkladného účinku se váže k novým důvodům, nepřipustně uplatněným teprve v kasační stížnosti, proto k nim přihlížet nelze. Bylo by v rozporu se smyslem právní úpravy řízení o kasační stížnosti, aby soud vyhověl návrhu na přiznání odkladného účinku z důvodů, ke kterým při rozhodování o samotné kasační stížnosti přihlížet nelze.

Žalobce dále poukázal na to, že právo na informace je důležitým politickým právem, jehož účelem je umožnit občanům podílet se na kontrole činnosti orgánů veřejné moci. Pro žadatele má požadovaná informace význam jenom tehdy, pokud je poskytnuta bez prodlení. Plynutím času se význam požadované informace vytrácí a informace poskytnutá až po letech ztrácí praktický význam. Tato skutečnost nachází odraz v zákoně o svobodném přístupu k informacím, který stanoví krátké lhůty pro vyřízení žádosti. Žalobce dále poukázal na judikaturu týkající se významu rychlosti poskytování informací. Podle žalobce se odložením vykonatelnosti napadeného rozsudku ústavně zaručené právo žalobce na informace stane jen vyprázdněným pojmem, a případný výsledek řízení bude mít pro žalobce jenom akademický význam. Přiznání odkladného účinku je v rozporu s veřejným zájmem a hrozící újma, kterou tvrdí žalovaný, nebude nepoměrně větší, nežli újma, která přiznáním odkladného účinku může vzniknout žalobci. Vůbec žádná újma žalovanému nehrozí ve vztahu k nákladovému výroku, když tyto náklady žalovaný již uhradil.

Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně.

pokračování

Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, „*jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem*“

Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního rozhodnutí; přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc rozsudku městského soudu. Stěžovatel, který přiznání odkladného účinku navrhuje, přitom má povinnost tvrzení a povinnost důkazní, a je tedy na něm, aby konkretizoval a doložil, jakou konkrétní újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly.

Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. jsou naplněny a kasační stížnosti proto **přiznal odkladný účinek**.

Nejvyšší správní soud musel předně posoudit, zda okamžité splnění povinností vyplývajících z napadeného rozsudku představuje pro stěžovatele nepoměrně větší újmu než nevýhoda plynoucí z dočasné suspenze tohoto rozsudku pro žalobce. Nejvyšší správní soud považuje za opodstatněné tvrzení stěžovatele, že v případě zrušení napadeného rozsudku by již případné škody vniklé poskytnutím požadovaných informací nemohly být zpětně napraveny. Případný úspěch stěžovatele by tak byl ryze akademický; informace by mezitím již byly poskytnuty. Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že nyní nejde pouze o bezprostřední zájem stěžovatele, ale zejména o zájmy osoby ve služebním poměru u Policie ČR, které se týkají informace, které by měly být poskytnuty. Stěžovatel v kasační stížnosti nerozporuje, že u většiny žalobcem požadovaných informací není věcný důvod pro jejich odmítnutí dán a povinný subjekt je zpravidla poskytuje. Poukazuje však na to, že žalobce žádal i o poskytnutí takových informací, u kterých by podle stěžovatele převážil zájem na ochraně soukromí nad zájmem veřejnosti na informaci o těchto skutečnostech. Právě třetí osoba, které se informace týkají, by mohla být výkonem rozsudku městského soudu ve svých právech dotčena nejvíce. Otázka, zda městský soud správně rozhodl o povinnosti poskytnout požadované informace, bude předmětem meritorního přezkumu, jehož výsledek nyní nelze jakkoliv předjímat. Nejvyšší správní soud tedy při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku vážil v souladu s § 73 odst. 2 s. ř. s. i tyto právní následky výkonu kasační stížností napadeného rozhodnutí.

Újmu hrozící žalobci v případě přiznání odkladného účinku Nejvyšší správní soud naopak vyhodnotil jako málo závažnou, neboť tato újma by spočívala pouze v pozdějším vyřízení jeho žádosti o poskytnutí informací ze dne 13. 3. 2015. K vyřízení žádosti by totiž došlo po nabytí právní moci případného rozsudku Nejvyššího správního soudu o tom, že se kasační stížnost žalovaného zamítá. Přiznáním odkladného účinku nebude právo žalobce na poskytnutí informací zmařeno, nýbrž toliko odložena jeho realizace.

Nejvyšší správní soud dodává, že mu není známo, že by přiznáním odkladného účinku mohlo dojít k újmě na důležitém veřejném zájmu. Na závěr Nejvyšší správní soud nad rámec nezbytného podotýká, že v případě usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 8. 2015, č. j. 5 As 154/2015 - 35, na které odkázal stěžovatel, se nejednalo o obdobný případ, neboť v dané věci byl odkladný účinek přiznán z důvodu, že byly dány pochybnosti o postavení stěžovatelky jako povinného subjektu.

Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnosti přiznal odkladný účinek. Do rozhodnutí o kasační stížnosti se tak pozastavují účinky rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 4. 2017, č. j. 11 A 141/2015 - 63. Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatele žádným způsobem nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. června 2017

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu